

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อสร้างแบบวัดปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลัก
ธรรมในพุทธศาสนา: สัปปริสธรรม 7 สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 1
(2) เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติ (norm) สำหรับตีความหมายของคะแนนผลการวัดปรีชาเชิงอารมณ์
ตามหลักธรรมในพุทธศาสนา: สัปปริสธรรม 7 สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาช่วง
ชั้นที่ 1 และ (3) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลักธรรมใน
พุทธศาสนา: สัปปริสธรรม 7 ของนักเรียนระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 1 ตามความ
แตกต่างของนักเรียนในด้าน เพศ ชั้นปีที่ศึกษา และผลการเรียน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2/2549 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา
กรุงเทพมหานคร เขตทวีวัฒนา จำนวน 6 โรงเรียน 30 ห้อง จำนวน 906 คน เครื่องมือที่
ใช้ในการศึกษาเป็นแบบวัดปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลักธรรมในพุทธศาสนา: สัปปริสธรรม 7
สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 84 ข้อ โดยหา
คุณภาพของแบบวัดในด้านความตรงตามเนื้อหา ค่าระดับความยาก ค่าอำนาจจำแนก
ค่าความเที่ยง และสร้างเกณฑ์ปกติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบ t (t-test) และการ

ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะขององค์ประกอบสัปปุริสธรรม 7 สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 1 จากการวิจัยด้วยเทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย พบว่า มีค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ 0.65 ถึง 1.42 และมีค่าความแตกต่างระหว่างค่ามัธยฐานกับฐานนิยมอยู่ระหว่าง 0.15 ถึง 0.75 ในด้านคุณภาพของแบบวัด พบว่า แบบวัดปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลักธรรมในพุทธศาสนา: สัปปุริสธรรม 7 สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 1 ด้านความตรงตามเนื้อหา มีค่าดัชนีความสอดคล้องเป็นรายข้อ ตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 ระดับความยาก และอำนาจจำแนก มีค่าตั้งแต่ 0.32 ถึง 0.99 และ -0.09 ถึง 0.81 ตามลำดับ ส่วนความเที่ยงของแบบวัด มีค่าความเที่ยงทั้งฉบับ 0.8624 และสร้างเกณฑ์ปกติในรูปคะแนนที่ปกติมีค่าตั้งแต่ -18 ถึง 79

2. นักเรียนหญิงมีคะแนนปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลักธรรมในพุทธศาสนา: สัปปุริสธรรม 7 เฉลี่ยมากกว่านักเรียนชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 1 ที่มีผลการเรียนต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลักธรรมในพุทธศาสนา: สัปปุริสธรรม 7 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนระดับประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 1 ที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนปรีชาเชิงอารมณ์ตามหลักธรรมในพุทธศาสนา: สัปปุริสธรรม 7 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

This thesis describes the construction of a test measuring the emotional quotient in accordance with Buddhist principles (Sappurisadhamma 7) for primary school students at level one. Additionally, a norm is created for interpreting scores on this test. Finally, the emotional quotient scores of these students are compared by reference to gender, year of study and grades.

The sample population consisted of 906 level one primary students from Prathom Sueksa 1 to Prathom Sueksa 3 in the second semester of the academic year 2006. The sample population was taken from thirty classrooms in six schools under the supervision of the Education Bureau of the Bangkok

Metropolitan Administration. The research tool consisted of a test with eighty-four questions created by the researcher to measure emotional quotient in accordance with the aforesaid Buddhist principles. Test quality was ascertained in terms of accuracy of content, level of difficulty, discriminatory power, precision, and normal criteria. The data was analyzed using a t-test and one-way analysis of variance (ANOVA).

The findings are as follows:

1. The characteristics of the factors of Sappurisadhamma 7 for level one primary students, using the Delphi research technique, indicate that the quartile range was between 0.65 to 1.42. The difference between the median and mode was between 0.15 to 0.75. In regard to the quality of the test, it was found that, in terms of accuracy of content, the agreement value for individual items ranged from 0.60 to 1.00. The level of difficulty and discriminatory power ranged from 0.32 to 0.99 and -0.09 to 0.81, respectively. In regard to the precision of the test, the whole test had the precision value of 0.8624 and normal criteria in the form of normal T-score ranged from 18 to 79.

2. Female students had emotional quotient scores on average higher than male students at a statistically significant level of .05.

3. Students with different grades differed regarding their average emotional quotient score at a statistically significant level of .05.

4. Students differing in regard to year of study did not differ in emotional quotient score at a statistically significant level.